یادداشت

لزوم برنامه‌ریزی در برابر رسانه‌های ناتو

حسن هانی‌زاده
کارشناس روابط بین‌الملل

حادثه دردناکی که اخیراً در حرم احمدبن موسی (شاهچراغ) رخ داد، نتیجه وجود یک توطئه بین‌المللی برای ایجاد تقابل بین مذاهب مختلف اسلامی در ایران بود. اقدامات اخیر در ایران و حمله به برخی اماکن انتظامی نشان می‌دهد این اقدامات غیرقابل توجیه بر آیند سناریوهایی است که از قبل برای ایران طرحی شده است. هدف قدرت‌های استکباری این است که سناریو سوریه را در ایران مشابه‌سازی کرده و شرایطی را فراهم آوردند که ایران از تأثیرگذاری در خدادهای منطقه و جهان خارج شود و به کشوری غیرتأثیرگذار تبدیل شود. این برنامه از ابتدای پیروزی دموکرات‌ها در ایالات متحده طراحی شد. به موازات این اقدام ۲۶۰ شبکه ماهواره‌ای فعال که از سوی صهیونیست‌ها، آمریکایی‌ها، غرب و عربستان سعودی تغذیه مالی می‌شوند فعالیت خود را به صورت هماهنگ از یک اتاق فکر مشترک برای به آشوب کشیدن داخل ایران آغاز کردند. این رسانه‌ها را باید ناتوی آمریکا و رژیم صهیونیستی تلقی کرد. جریان‌سازی‌هایی که رسانه‌ها در طول هفته‌های اخیر انجام دادند در هیچ مرحله‌ای از تاریخ وجود نداشته و این موارد نشان می‌دهد چنین سناریویی با شرکت اتاق‌های جنگ روانی غربی‌ها صورت گرفته است و هدف آن‌ها ضربه زدن به ایران و محور مقاومت بود. خوشبختانه ملت هوشمند ایران از همان ابتدا صفوف خود را از افرادی که دیگر معترض نبودند، جدا کردند و موجب شدند معترض‌نماها به حاشیه رانده شوند. از این منظر فاز دوم را در دستور کار قرار دادند و حمله به شاهچراغ تکمیل پازلی بود که آنها در برابر تهران چیده بودند که قربانیان و شهدای آن جمعی از زائران بی‌گناه بودند. از این منظر باید نوعی حلّ کشی بین معترض نماها و کسانی که مطالبات مشروعی دارند صورت بگیرد. ضمن اینکه دستگاه دیپلماسی و سازمان‌های فرهنگی ایران هم باید در ارتباط با تقابل با جریان‌های رسانه‌ای ناتو برنامه‌ریزی کرده و ضمن ارائه سازو کارهای جدید و تعریف یک راهبرد رسانه‌ای در آینده تحریکات این رسانه‌ای ناتو را خنثی سازند. از این منظر ایران اکنون وارد مرحله جدیدی از تاریخ شده است و بعد از ۴ هفته ناآرامی ایران به اوضاع مسلط شده است. اکنون جمهوری اسلامی ایران باید در سیاست‌های فرهنگی خود و در ارتباط با کشورهای خارجی تغییراتی را در سیاستگذاری‌های خود ایجاد کند.

خبر

سید حسین نقوی حسینی:

عملکرد وزیر صمت جای تقدیر دارد نه استیضاح

یک نماینده سابق مجلس در خصوص طرح استیضاح وزیر صمت اظهار داشت: ما وقتی نماینده بودیم، آرزو داشتیم که فردی مانند آقای فاطمی امین وزیر باشد. آقای فاطمی امین وزیر وزارتخانه‌ای بسیار مهم و عریض و طویل است و می‌دانیم وزارت صنعت، معدن، تجارت که تنها حوزه میزان دارای اهمیت و مؤثر است. بدون هرگونه در نظر گرفتن سلایق سیاسی و جناحی و صرفا بر اساس واقعیت‌های موجود خطاب به نمایندگان محترم مجلس می گویم که آقای فاطمی امین ویرانه‌ای به نام وزارت صمت را تحویل گرفت. پایه‌های این وزارتخانه در دولت‌های یازدهم و دوازدهم سست شده بود و وزرایی که آن را در اختیار داشتند عملا نابودش کردند. سید حسین نقوی حسینی گفت: به یاد داریم که آقای نعمت‌زاده چهارسال این وزیر این وزارتخانه بود؛ فردی که اقدماتش سراسر آسیب بود و بعد از او آقای رحمانی آمد که او را وارد بازی جدایی وزارتخانه صنعت از بازرگانی کردند. دولت آقای روحانی لایحه‌ای را به مجلس داد و گرچه در مجلس رأی نیاورد اما عملا وزارتخانه متزلزل شده بود و خود آقای رحمانی هم مخالف جدایی بود، اما به دلیل آنکه وزیر دولت بود چاره‌ای نداشت جز تبعیت از لایحه دولت. وی افزود: به هر حال دولت او را تحمل نکرد و بعد از او آقای شریعتمداری وزیر شد؛ فردی که کارش به طرح استیضاح رسید اما به دلیل آنکه او مطمئن بود استیضاح حتمی است، استعفا داد. پس از آقای شریعتمداری، آقای رزم‌حسینی آمد و او هم یک‌سال وزیر بود که عملا فاتحه این وزارتخانه را خواند. این فعل سیاسی اصولگرا بیان کرد: آقای فاطمی امین چنین وزارتخانه‌ای نداشت جز تبعیت از لایحه وزارتخانه‌ای که در آن دوشرکت بزرگ خودروسازی، صنایع فولاد و بسیاری موارد دیگر به وزارتخانه مورد بود. آقای فاطمی امین فقط دوسال از زمان شروع وزارتش زمان لازم دارد تا اوبرداری کند و وزارتخانه را به مسیر خودش بازگرداند و به نظرم او در همین یک‌سال خرده‌ای که وزیر است، توانست بسیار قوی ظاهر شود و همین که مقاومت کرد تا وزارتخانه در مسیر درست قرار بگیرد، جای تقدیر دارد نه استیضاح. نقوی حسینی تصریح کرد: امروز مشکلات بسیاری به خصوص در حوزه اقتصادی در کشور وجود دارد و همه باید دست‌به‌دست دهیم تا یکی پس از دیگری مشکلات را حل کنیم. حتما نمایندگان محترم موظفیت کشور را به خوبی درک می کنند و امیدوارم با درک این موضوع به جای استیضاح به آقای فاطمی امین کمک کنند تا شرایط وزارت صمت به نقطه مطلوب همگان برسد. آقای فاطمی امین فردی یاکدست، انقلابی و متخصص این کار است و در پایان می گویم که من به عنوان یک نماینده باتجربه که سه دوره نماینده بودم‌ایم به نمایندگان محترم می گویم که باور کنید ما در دوره نمایندگی‌مان آرزوی چنین وزیری را داشتیم.

سیدرضا اکرمی در گفت‌وگو با «آرمان ملی»:

زمینه را برای گفت‌وگوی ملی فراهم کنیم

- با دعوا، مشکلات کشور حل نمی‌شود
- بین نسل جدید و نسل‌های گذشته تفاوت‌های جدی مشاهده نمی‌کنم و معتقدم نسل جدید نیز در مسیری حرکت می‌کند که به نسل‌های گذشته شبیه است
- صداوسیما به روز نیست
- مشکلات اقتصادی در اعتراضات اخیر نقش داشته است
- کشور را باید با مالیات اداره کرد

آرمان ملی- احسان انصاری: سیدرضا اکرمی، عضو شورای مرکزی جامعه روحانیت مبارز، دبیر سابق جامعه وعاظ تهران و نماینده پنج دوره مجلس شورای اسلامی است. «آرمان ملی» برای تحلیل و بررسی ریشه اعتراضات اخیر با حجت‌الاسلام اکرمی گفت‌وگو کرده است. اکرمی معتقد است: «کشور را باید با مالیات اداره کرد و درآمدهای نفتی صرف امور زیربنایی شود. در شرایط کنونی ما فرار مالیاتی زیادی در کشور داریم که ارتباط به نسل جدید یا قدیم ندارد بلکه یک چالش جدی در اقتصاد کشور است. ما نسبت به امور کشور تعهد و مسئولیت شناسی نداریم و تنها چیزی که یاد گرفته‌ایم فرافکنی است و به جای اینکه خود را اصلاح کنیم دیگران را محکوم می‌کنیم.» در ادامه ماحصل این گفت‌وگو را می‌خوانید.

مهم‌ترین دلایل شکل‌گیری اعتراضات اخیر چیست؟ چگونه می‌توان به مطالبات معترضان پاسخ مناسب داد؟

واقعیت این است که در طول ۴۴ سالی که از پیروزی انقلاب اسلامی می‌گذرد در مقاطع مختلف شاهد چنین اتفاقاتی با شدت و ضعف بوده‌ایم. مهم نیست چه نامی برای این اتفاقات گذاشته می‌شود و بلکه مهم این است که ما با این پدیده آشنایی داریم. برخی نام این اتفاقات را اعتراض می‌گذارند و برخی نیز آن را اغتشاش می‌نامند. نکته دیگری که در این زمینه وجود دارد این است که برخی تلاش می‌کنند از این آب گل آلود ماهی بگیرند. نمونه بارز آن نیز حمله تروریستی به زائران شاهچراغ در شیراز بود که به شهادت برخی از هموطنانمان منجر شد. ما با این اتفاقات نیز بیگانه نیستیم و در دهه‌های گذشته همواره با چنین جنایت‌هایی در کشور مواجه بوده‌ایم. به هر حال ما دشمنان قسم خورده‌ای در بیرون از کشور داریم که از هر فرصتی استفاده می‌کنند که به کشور و مردم ضربه بزنند. برخی نیز در کشور تحت تأثیر آنها قرار دارند و اجازه نمی‌دهند کشور در آرامش قرار داشته باشد. به هر حال برخی از اینکه ایران یک کشور مستقل و مقتدری در منطقه باشد خوشحال نیستند و تلاش می‌کنند در مسیر حرکت انقلاب اسلامی سنگ‌اندازی کنند. موضوع دیگری که در این زمینه وجود دارد به داخل کشور ارتباط دارد. مسائل داخلی نیز در اتفاقات اخیر تأثیر داشته و نمی‌توان همه عوامل را خارجی در نظر گرفت. برخی از روی ناشی‌گری کارهایی انجام می‌دهند که بهانه به دست دیگران داده می‌شود. این بهانه‌ها نیز در اختیار کسانی قرار می‌گیرند که بی‌اطلاع و ناآگاه هستند و گاهی ممکن است مزدور باشند. در این زمینه رسانه‌ها باید تلاش بیشتری برای روشنگری داشته باشند. این در حالی است که صداوسیما نیز رویکرد صحیحی در مقابل اتفاقات در پیش نمی‌گیرد و به روز نیست.

> برخی از روی ناشی‌گری کارهایی انجام می‌دهند که بهانه به دست دیگران داده می‌شود. این بهانه‌ها نیز در اختیار کسانی قرار می‌گیرند که بی‌اطلاع و ناآگاه هستند و گاهی ممکن است مزدور باشند. در این زمینه رسانه‌ها باید تلاش بیشتری برای روشنگری داشته باشند. این در حالی است که صداوسیما نیز رویکرد صحیحی در مقابل اتفاقات در پیش نمی‌گیرد

چرا حمد جدید نسبت به نسل‌های گذشته ویژگی‌های متمایزی پیدا کرده است؟

به هر حال هر نسلی خدغه‌های خاص خود را دارد. با این وجود من بین نسل جدید و نسل‌های گذشته تفاوت‌های جدی مشاهده نمی‌کنم و معتقدم نسل جدید نیز در مسیری حرکت می‌کند که به نسل‌های گذشته شبیه است. نسل جدید و نسل‌های گذشته باید به تفاهم دست پیدا کنند و به هم آگاهی بدهند. انتقال آگاهی از یک نسل به نسل دیگر زمینه گفت‌وگو و تعامل را باز می‌کند و این وضعیت می‌تواند به حل مشکلات فعلی در جامعه کمک کند. نکته دیگر اینکه کشور را باید با مالیات اداره کرد و درآمدهای نفتی صرف امور زیربنایی شود. در شرایط کنونی ما فرار مالیاتی زیادی در کشور داریم که ارتباط به نسل جدید یا قدیم ندارد بلکه یک چالش جدی در اقتصاد کشور است. ما نسبت به امور کشور تعهد و مسئولیت‌شناسی نداریم و تنها چیزی که یاد گرفته‌ایم فرافکنی است و به جای اینکه خود را اصلاح کنیم دیگران را محکوم می‌کنیم. آموزش و پرورش ما باید عقل معاش به دانش‌آموزان یاد بدهد تا ۸۰ درصد اقتصاد کشور دولتی نباشد. موضوع گرانی و اقتصاد از ابتدای انقلاب تاکنون مطرح بوده است. گرانی در کشور یک‌شبه به وجود نیامده که بتوان یک‌شبه آن را از بین برد. این وضعیت به شکل‌های مختلف تا امروز ادامه داشته است. این در حالی است که در برخی مقاطع «گرانفروشی» نیز به دلیل نوسان قیمت ارز و یا کاهش ارزش پول ملی در کنار تورم قرار گرفته است. امروز کشور با مشکلات مختلف داخلی و خارجی مواجه است. به همین دلیل برخی مسئولان باید بیش از آنکه به دنبال فرافکنی و متهم کردن یکدیگر باشند با وحدت رویه عمل کنند تا این مشکلات کاهش پیدا کند. مشکلات کشور نیاز به عمل درمانی دارد. امروز مهم‌ترین مشکلات مردم کشور مسائل اقتصادی است. در مرحله نخست باید مشکلات معیشتی مردم را به دو قسمت تقسیم کرد. بخش نخست مربوط به مشکلات خارجی است که عمدتاً تبر به واردات و صادرات بازمی‌گردد و بخش دوم نیز به سوءمدیریت‌های داخل کشور ارتباط پیدا می‌کند. نباید همه مشکلات معیشتی را به رویکرد سیاست خارجی کشور گره زد و بلکه باید واقع‌بینانه به قضیه نگاه کرد. ما باید این نکته را بپذیریم که در درون کشور استعدادها و ظرفیت‌های زیادی وجود دارد که هنوز نتوانسته‌ایم به‌خوبی از آنها استفاده کنیم.

> کشوری که هر یک تا دو سال انتخابات برگزار می‌کند نمی‌تواند بدون حزب باشد. باید چند حزب تشکیل شود و تنوع سلیقه‌ها هم در آن رعایت شوند. احزاب باید کار حزبی کنند

مشکلات اقتصادی به چه میزان در اعتراضات اخیر نقش داشته است؟

کشورهای غربی و آمریکا در ۴ دهه پس از انقلاب اسلامی همواره قول‌ها و عده‌هایی را به نمایش گذاشته و تلاش کرده‌اند آنها را در برابر آزمایش کند. با این وجود در اغلب مقاطع اظهارات و اقداماتی که آنها انجام می‌دهند بیشتر نمایش است و در آن عملی وجود ندارد. واقعیت این است که آمریکا می‌داند که ما بمب اتمی نداریم و برنامه هسته‌ای ایران صلح‌آمیز است. با این وجود به شکلی در سطح بین‌الملل رفتار می‌کند که ایران را تحت فشار قرار بدهد. آمریکا سال‌هاست که در عرصه بین‌المللی تبلیغ می‌کند که ایران به دنبال سلاح هسته‌ای است تا به دروغ به کشورهای جهان اعلام کند که ایران برای جامعه جهانی تهدید به شمار می‌رود. در موضوع برجام نیز ما تجربه گذشته را اختیار داریم. در دولت آقای روحانی این حسن‌نیت خود را نشان داد و برجام امضا شد. قرار بود پس از امضای برجام تنش‌ها و درگیری‌های کار در این است که تلاش کنیم مشکلات را از داخل کشور حل کنیم و از داخل کشور برای آن راه حل ایجاد کنیم. مقام معظم رهبری سه سال اخیر را به نام سال تولید نامگذاری کرده‌اند. این در حالی است که اقدام موثری در زمینه تقویت تولید ملی صورت نگرفته است. مسئولان جهادی عمل نمی‌کنند. ما در درون کشور از توانایی‌ها و استعدادهای کافی برخوردار هستیم. به همین دلیل باید به توانایی‌های داخلی خودمان اتکا کنیم و از ظرفیت‌هایی که در اختیار داریم بیشتر استفاده کنیم.

دولت عنوان می‌کند مسائل داخلی را به برجام گره نزده است. با این وجود در یک سال گذشته وضعیت اقتصادی و معیشتی مردم بهبود پیدا نکرده و بلکه گرانی‌ها همچنان ادامه داشته است؟ چرا چنین اتفاقی رخ داده است؟

باید بین شعار و عمل تفاوت قائل شد و نباید شعار را معیار سنجش عملکرد دولت‌ها قرار داد. همه چیز به این بستگی دارد که ما به چه میزان از ظرفیت‌های داخلی برای تغییر شرایط استفاده می‌کنیم. هنگامی که ما می‌توانیم برنج، گندم و کالاهای اساسی را خودمان تولید کنیم باید روی این موضوع سرمایه‌گذاری کنیم و از ظرفیت‌های موجود استفاده کنیم. در شرایط کنونی نزدیک به یک سوم محصول کشاورزی ما به دلایل مختلف از بین می‌رود. دولت بارها عنوان کرده که باید میزان مصرف برق را کاهش بدهیم که ناچار به خاموشی نشویم. من معتقدم ما باید از همه ظرفیت‌های موجود برای کاهش و از بین بردن چالش‌های کنونی استفاده کنیم. در این زمینه بخش خصوصی نیز باید به صحنه بیاید و موجودی و ظرفیت‌های خود را برای تغییر این وضعیت به کار بگیرد. دولت نیز باید به صورت حمایت، هدایت و نظارت حرکت کند. در چنین شرایطی است که نگاه از بیرون به دورن تغییر پیدا می‌کند و ما دیگر نیاز به بیگانگان نخواهیم بود. البته من هنوز هم برخی از سوءمدیریت‌ها را در داخل کشور مشاهده می‌کنم و معتقدم برخی چالش‌های امروز کشور به دلیل سوءمدیریت است. مدیریت صحیح جامعه یک رکن اساسی برای توسعه و پیشرفت جامعه است و تصمیماتی که مسئولان در هر مقطع زمانی اتخاذ می‌کنند در کشور به سمت و سویی حرکت کنیم که دوالی سه حزب بزرگ تشکیل شود و این احزاب در میانه مردم و دولت بایستند. کشوری که هر یک تا دو سال انتخابات برگزار می‌کند نمی‌تواند بدون حزب باشد. باید چند حزب تشکیل شود و تنوع سلیقه‌ها هم در آن رعایت شوند. احزاب باید کار حزبی کنند. در این معنا که حوزه‌های مختلف را تشکیل داده و با مردم در ارتباط باشند و در صورت توفیق در انتخابات مسئولیت اقدامات خود را بپذیرند و با چارچوب‌ها و قواعد کار حزبی و برد و باخت انتخاباتی و پاسخگویی به مردم در صورت ناکارآمدی، آشنا باشند. اما در حال حاضر چنین جایگاهی برای احزاب تشکیل نشده و تنها محفل‌هایی وجود دارد و زمانی که محفلی عمل می‌کنند در نهایت سقف مطالبات خود را پایین می‌آورند. برای نمونه خانه احزاب مسیر درستی بود که در این رابطه تشکیل شد. زمانی که احزاب از قواعد بازدی حزب عدول کردند با هم به هم اندیشی پرداختند تا اصول و چارچوبی را برای فعالیت حزبی به وجود آورند. درنهایت هم چارچوبی به نگارش خانه احزاب درآمد که در توسعه احزاب نقش خوبی ایفا کرد. احزاب اگر به درجه‌ای از رشد برسند نه حلقه واسط، بلکه میدان را برای بحث‌ها فراهم خواهند کرد.

> زمانی که یک جوان بمباران اطلاعاتی می‌شود و رسانه‌ها به دنبال انحراف ذهن این جوان هستند، طبیعی است که او نیز با برداشت‌هایی که دارد با مسائل برخورد کند. در حالی که باید با چنین افرادی درچند مرحله گفت‌وگو کرد

احزاب که فعلا جایگاهی برای حد واسط بین دولت و ملت ندارند. اشخاص چگونه می‌توانند در این زمینه کار کنند؟

در انتخابات ۲ خرداد ۷۶، رقابت بین یک رئیس مجلس با فردی بود که تازه پا به میدان سیاست گذاشته بود. رقابتی که تا دو هفته قبل از روز رأی گیری نشان می‌داد که رئیس مجلس یعنی آقای غلامرضا نوری برنده انتخابات است اما در چند روز آخر روند به گونه‌ای تغییر کرد که آقای خاتمی انتخاب شد. بنده در آن زمان در ستاد آقای غلامرضا نوری بودیم. بعد از ظهر دوم خرداد خبر هایی منتشر شد و به آقای غلامرضا نوری منتقل کردند که شما رئیس‌جمهور نیستید. آقای غلامرضا نوری از انفرد وزانتی برخوردار بود که نشستند و پیام تبریک نوشتند و تا زمانی که همزمان با دولت آقای خاتمی، رئیس مجلس بودند تمام سعی و تلاش خود را بر این مورد گذاشتند که در خدمت کردن وقفه‌ای به وجود نیاید. یک مسئول دیگر هم در سال ۸۸ که در نهایت یکی دو نفر از مشاوران وی در وزارت کشور بودند و اطلاعاتی در اختیار وی قرار دادند؛ مطالبی را بیان کرد که شیرینی آن انتخابات را تلخ کرد. از این جهت اگر مجموعه‌ای باشد که رفتار و کردار شخصیت‌های تاثیر گذار را آنالیز کند، متوجه خواهیم شد که مسئولان دو دسته‌اند یک دسته کسانی هستند برای یک دستمال یک قیمه‌ری را به آتش نمی‌کشند حتی اگر زمینه برای قدرتنمایی آنها آماده باشد. از این منظر احزاب اگر به درجه‌ای از رشد برسند نه حلقه واسط، بلکه میدان را برای بحث‌ها فراهم خواهند کرد.

در دعوا نقل و نبات تقسیم نمی‌کنند و برخی اتفاقات اجتناب ناپذیر است. با دعوا مشکلات کشور حل نمی‌شود. ما باید یاد بگیریم که برای حل مشکلات با هم گفت‌وگو کنیم. تنها راه حل مشکلات کشور گفت‌وگوی ملی است

هر نسلی دغدغه‌های خاص خود را دارد. با این وجود من بین نسل جدید و نسل‌های گذشته تفاوت‌های جدی مشاهده نمی‌کنم و معتقدم نسل جدید نیز در مسیری حرکت می‌کند که به نسل‌های گذشته شبیه است

در ایتجا از نظر سیاسی وجود حلقه واسطی برای راساندن آنچه پیام مردم به دولتمردان است. ضروری نیست؟

معتقدم در حال حاضر افراد مطلع، آگاه و دلسوزان انقلاب باید با مردم سخن بگویند و از نظرات آنها آگاه شوند اما در مجموع نیازمندیم که در دعوا نقل و نبات تقسیم نمی‌کنند و برخی اتفاقات اجتناب‌ناپذیر است. با دعوا مشکلات کشور حل نمی‌شود. ما باید یاد بگیریم که برای حل مشکلات با هم گفت‌وگو کنیم. تنها راه‌حل مشکلات کشور گفت‌وگوی ملی است. اگر تصمیمات به‌صورت عقلایی گرفته شود و نهادهای تصمیم‌گیر به هم کمک کنند من امیدوارم که بهبودی حاصل خواهد شد. این اتفاق نیز نیازمند ارجح دانستن منافع ملی بر منافع شخصی و گروهی است که باید مورد توجه مسئولان مربوطه قرار داشته باشد. واقعیت این است که هنوز وضعیت برجام مشخص نیست و ما نمی‌دانیم قرار است در آینده چه اتفاقی در این زمینه رخ بدهد. تحریم‌های بین‌المللی در سال‌های اخیر فشارهای زیادی روی اقتصاد ایران آورده است. این تحریم‌ها به‌صورت ظالمانه علیه مردم ایران اعمال شده است. به همین دلیل این تحریم‌ها باید برداشته شود و منتی نیز بر ما نگذاشته شود. به هر حال هر کشوری حق دارد که با کشورهای دیگر ارتباط اقتصادی و تجاری داشته باشد و بتواند پول خود را دریافت کند. نکته مهم اینکه اگر تحریم‌ها برداشته شود و ما بتوانیم مانند گذشته در بازارهای جهانی فعالیت داشته باشیم فواید این فعالیت اقتصادی باید در طرح‌های زیربنایی و زیرساختی مورداستفاده قرار بگیرد. در شرایط کنونی ما طرح‌هایی در کشور داریم که بیش از ۵۰ درصد و یا حتی ۸۰ درصد آن تکمیل‌شده و تنها بخش‌هایی از آن باقی‌مانده است. به همین دلیل در ابتدا باید این طرح‌های نیمه‌تمام را به پایان برسانیم. اگر به سمت تکمیل پروژه‌های نیمه‌تمام حرکت کنیم هم اشتغال ایجاد می‌شود و معضل بیکاری از بین می‌رود و هم اینکه دسترسی به خدمات راحت‌تر می‌شود و شرایط بهتری برای کشور به وجود می‌آید. مدیریت پروژه‌های نیمه‌تمام و به پایان رساندن آن در شرایط کنونی می‌تواند کمک بزرگی به اقتصاد کشور کند و گشایش‌های بزرگی را به وجود آورد.

محسن کوهکن در گفت‌وگو با «آرمان ملی»:

گفت‌وگو با مردم موجب اقناع آنها می‌شود

- هر کسی که شعار می‌دهد، دشمن مردم و نظام نیست

آرمان ملی: بعد از اعتراضات اخیر در کشورمان که به اعتقاد برخی متفاوت‌ترین نوع در مقایسه با اعتراضات گذشته بود که با سوءاستفاده عده‌ای از آن، فضا به سمت اغتشاش و ترور رفت، سیاستمداران، جامعه‌شناسان و سایر متخصصان علوم انسانی هرکدام به زعم خود اقدام به تحلیل حوادث و رویدادهای هفته‌های گذشته کردند. برخی به این رویدادها نگاه امنیتی داشتند و در برابر برخی دیگر ریشه اعتراضات اخیر را در مسائل اجتماعی از جمله مسائل زنان و نوع نیازهای مردم و همچنین فقر عنوان کردند. از سوی دیگر بخشی از اعتراضات در شمال‌غرب و جنوب‌شرق ایران ماهیتی متفاوت از اعتراضات سایر نقاط ایران داشت. به‌طوری که تحلیل‌گران داستان بیگانگان را در این اعتراضات علنی می‌دانستند. به هر تقدیر اتفاقی دیگر نیز افتاد که قلب همه از روسای جمهور سابق تا گروه‌های سیاسی که از اعتراض‌های مدنی و نه خشن که از چارچوب قانون فرارفته بود، حمایت می‌کردند را به درد آورد و اکنون همه در جهت مقابله با هرگونه خشونت و نفی اینمت متحد شده‌اند. «آرمان ملی» در ارتباط با وقایع اخیر با محسن کوهکن، فعال سیاسی اصولگرا به گفت‌وگو پرداخته است که در ادامه می‌خوانید.

اعتراضات اخیر از دیدگاه‌های مختلف مورد کنکاش قرار گرفته است. برخی با عینک کنشی و برخی با دیدگاهی مناسب به ریشه اعتراضات نگر بستند؛ فارغ از این نوع نگاه‌ها دولتمردان باید به کدام سو حرکت کنند که مردم حداقل بدانند که مسئولین اعتراضات آنها را می‌شنوند؟

اتفاقات یک‌ماه گذشته نیازمند کالبدشکافی و آنالیز است. عده کمی در این اعتراضات به سوی تخریب، کشتار و خشونت حرکت کردند که اقدام آنها به هیچ وجه معترضانه نیست اما برخی دیگر معترض هستند. بنده نیز در همین جامعه زندگی می‌کنم و در این مدت با افراد گوناگون و قشرهای مختلفی بحث و گفت‌وگو انجام داده‌ام. این بحث‌ها به هیچ وجه ارتباطی به جناح‌های سیاسی و سیاستمداران ندارد. خروجی این بحث‌ها این شده که گفت‌وگو با مردم ضروری است. این گفت‌وگو به این معناست که باید سخنان شهروندان شنیده شود و پاسخ منطقی به آنها داده شود و مسائل و چالش‌های مردم مورد پذیرش دولتمردان قرار گیرد و در نهایت دستگاه‌های دولتی به سمت و سویی سیاست‌گذاری کنند که مشکلات مردم و جامعه رفع شود. بنده چند روز قبل در یک شهرستان حضور داشتم و ناچار شدم برای چند ساعتی در یک تعمیرگاه حاضر باشم تا خودرویم تعمیر شود. یک جوان در آن تعمیرگاه کار می‌کرد و با ادبیات کاملا معترضانه در ارتباط با حوادث اخیر با بنده صحبت می‌کرد. بنده حدود ۴۰ دقیقه صحبت‌های وی را شنیدم و با ایشان صحبت کردم و در نهایت با شهامت و شجاعت اعلام کرد که تاکنون این مسائل و استدلال‌ها را نشنیده بود و بنده احساس کردم نگاه این جوان به مسائل متفاوت شد. همین مورد حکم می‌کند که هر جهت با اقشار مختلف جامعه ارتباط برقرار کنیم. ریشه اعتراضات را باید در فرافکنی‌هایی از سوی رسانه‌های خارجی دانست. با فرافکنی نوعی بدبینی ایجاد کرده‌اند که معترضین اساسا به استدلال‌های داخلی در ارتباط با علت شرایط کشور توجه نکنند. زمانی که با معترضین در فضایی آرام سخن می‌گوییم، اثار آن را مشاهده می‌کنیم. در نتیجه باید نگاه شفاف و درستی به مسائل جامعه داشت و همه نگاه‌ها نباید به این سمت و سویی برود که هر کسی که شعاری می‌دهد، حتما دشمن مردم و نظام است و باید با آنها برخورد شود. بنده با صحبت با برخی معترضین به این نتیجه رسیدم که نیازمند یک چارچوب گفتمانی است تا ۸۰ درصد اقتصاد کشور دولتی نباشد. موضوع گرانی و اقتصاد از ابتدای انقلاب تاکنون مطرح بوده است. گرانی در کشور یک‌شبه به وجود نیامده که بتوان یک‌شبه آن را از بین برد. این وضعیت به شکل‌های مختلف تا امروز ادامه داشته است. این در حالی است که در برخی مقاطع «گرانفروشی» نیز به دلیل نوسان قیمت ارز و یا کاهش ارزش پول ملی در کنار تورم قرار گرفته است. امروز کشور با مشکلات مختلف داخلی و خارجی مواجه است. به همین دلیل برخی مسئولان باید بیش از آنکه به دنبال فرافکنی و متهم کردن یکدیگر باشند با وحدت رویه عمل کنند تا این مشکلات کاهش پیدا کند. مشکلات کشور نیاز به عمل درمانی دارد. امروز مهم‌ترین مشکلات مردم کشور مسائل اقتصادی است. در مرحله نخست باید مشکلات معیشتی مردم را به دو قسمت تقسیم کرد. بخش نخست مربوط به مشکلات خارجی است که عمدتاً تبر به واردات و صادرات بازمی‌گردد و بخش دوم نیز به سوءمدیریت‌های داخل کشور ارتباط پیدا می‌کند. نباید همه مشکلات معیشتی را به رویکرد سیاست خارجی کشور گره زد و بلکه باید واقع‌بینانه به قضیه نگاه کرد. ما باید این نکته را بپذیریم که در درون کشور استعدادها و ظرفیت‌های زیادی وجود دارد که هنوز نتوانسته‌ایم به‌خوبی از آنها استفاده کنیم.

مشکلات اقتصادی به چه میزان در اعتراضات اخیر نقش داشته است؟

کشورهای غربی و آمریکا در ۴ دهه پس از انقلاب اسلامی همواره قول‌ها و عده‌هایی را به نمایش گذاشته و تلاش کرده‌اند آنها را در برابر آزمایش کند. با این وجود در اغلب مقاطع اظهارات و اقداماتی که آنها انجام می‌دهند بیشتر نمایش است و در آن عملی وجود ندارد. واقعیت این است که آمریکا می‌داند که ما بمب اتمی نداریم و برنامه هسته‌ای ایران صلح‌آمیز است. با این وجود به شکلی در سطح بین‌الملل رفتار می‌کند که ایران را تحت فشار قرار بدهد. آمریکا سال‌هاست که در عرصه بین‌المللی تبلیغ می‌کند که ایران به دنبال سلاح هسته‌ای است تا به دروغ به کشورهای جهان اعلام کند که ایران برای جامعه جهانی تهدید به شمار می‌رود. در موضوع برجام نیز ما تجربه گذشته را اختیار داریم. در دولت آقای روحانی این حسن‌نیت خود را نشان داد و برجام امضا شد. قرار بود پس از امضای برجام تنش‌ها و درگیری‌های کاهش پیدا کند و ایران و کشورهای غربی در مسیری قرار بگیرند که عرصه بین‌المللی برای طرفین شکل بهتری داشته باشد. با این وجود به قدرت رسیدن ترامپ در آمریکا وی با رویکرد خصمانه‌ای از برجام خارج شد و دوباره ایران را در معرض تحریم‌های بین‌المللی قرار داد. پس از وی باید‌ن به قدرت رسید. در ابتدا عنوان می‌شد که اگر بایدن رئیس‌جمهور آمریکا شود شرایط تغییر خواهد کرد و وی رویکرد خصمانه را با ایران کنار خواهد گذاشت. با این وجود بایدن از کنار گذاشتن خصومت‌ها و تحریم‌ها حرف زده، اما تاکنون عمل نکرده است. من به دلیل اینکه دولت، مجلس و شورای عالی امنیت ملی به دنبال برجام هستند و آن را در راستای تحقق منافع ملی ارزیابی می‌کنند با اصل برجام موافق هستم و معتقدم اگر برجام احیا شود می‌تواند فرصت‌های جدیدی از نظر اقتصادی و سیاسی برای ایران به وجود بیاورد. من معتقدم هنوز هم نمی‌توان به آمریکا اعتماد کرد. این در حالی است که کشورهای اروپایی نیز متحد آمریکا هستند. بهترین

> کشوری که هر یک تا دو سال انتخابات برگزار می‌کند نمی‌تواند بدون حزب باشد. باید چند حزب تشکیل شود و تنوع سلیقه‌ها هم در آن رعایت شوند. احزاب باید کار حزبی کنند

و دانش‌آموز و جوان باید چگونه باشد تا گفتمانی دوسویه صورت گیرد و این قشر هم پای کار آمده و به گفتمان روی آورد؟

نباید مسیرهای پیچیده و سخت را برای ارتباط با این قشر فرهیخته در نظر گرفت. برای نمونه دانش‌آموز اعتراض می‌کند چون او به الفاظ شده مملکت عقب افتاده و ۴۰ سال است کاری برای آبادانی کشور صورت نگرفته است اما می‌توان این دانش‌آموزان را به مراکز علمی برد و آنها را با دانشمندان ایرانی آشنا کرد که ۱۵ سال قبل ماندند همین دانش‌آموزان بر سر میز و صندلی در مدرسه نشسته بودند و در آن مراکز دانشمندان از اینده علمی ایران برای آنها بگویند. در این صورت است که دانش‌آموز اقناع می‌شود که آینده ایران و علم اندوزی بسیار مثبت است و در این جهت هم حرکت خواهد کرد. یک مسئول دولتی نباید با مردم سخن بگوید یک کارشناس باید در ارتباط با مسائل و آینده بهتر با مردم رایزنی کند. در این صورت است تبلیغات سوء دشمنان که موجب اعتراض شده خنثی می‌شود. چنین روش‌هایی کاملاً اثرگذار است. البته دشمنان می‌دانند که اگر با استدلال با مردم و معترضین سخن گفته شود، اقناع خواهند شد و بازنده میدان دشمن خارجی و برنده میدان نظام سیاسی ایران و ایرانی‌ها خواهند بود.

در ایتجا از نظر سیاسی وجود حلقه واسطی برای راساندن آنچه پیام مردم به دولتمردان است. ضروری نیست؟

آغاز گفت‌وگو با همین قشر هایی که نام بردید مثلا دانشجو

> زمانی که یک جوان بمباران اطلاعاتی می‌شود و رسانه‌ها به دنبال انحراف ذهن این جوان هستند، طبیعی است که او نیز با برداشت‌هایی که دارد با مسائل برخورد کند. در حالی که باید با چنین افرادی درچند مرحله گفت‌وگو کرد

گفت‌وگو برای اقناع جامعه برای درک از اینکه ریشه مشکلات کجاست، نیازمند ادبیات واقعی و به‌دور از تهدید است. از نظر شما چه فردی باید این برچم گفت‌وگو را در دست بگیرد؟

افراد و اشخاصی باید اقدام به گفت‌وگو با جامعه کنند که از تسلط کافی برخوردار باشند. یعنی مطالبی که در ذهن فرد معترض است را با صبر و حوصله گوش دهند و مقداری که آنها درست می‌گویند و به اشکالات ما بازمی‌گردد را بپذیرد و از قدرت کلام لازم برخوردار باشند که مردم راضی شوند. البته بنده به آنچه سیاسیون و جناح‌ها در این زمینه معتقدند، اعتقاد ندارم. بخشی از این اشخاص نیز موضع گیری‌ها و سخنان منطقی‌ای را اعلام کرده‌اند که قابل قبول است. از این منظر نیازمند گفت‌وگو هستیم و رسانه‌ها نیز به خوبی بر لزوم ایجاد شرایط برای گفت‌وگو ورود کرده‌اند و باید با همین منطق قطعی مسیر را ادامه دهند. گفت‌وگو قطعا و عمیقا جواب می‌دهد. با